

M Ø T E
i EØS-utvalet
torsdag den 22. januar kl. 15.15

Møtet vart leidd av leiaren i EØS-utvalet, *Hakon Blankenborg*.

Til stades var: Haakon Blankenborg, Jan Petersen, Einar Steensnæs, Dag Danielsen, Kjell Engebretsen, Kirsti Kolle Grøndahl, Fridtjof Frank Gundersen, Harald Hove, Johan J. Jakobsen, Marit Nybakk, Siri Frost Sterri, Tom Thoresen, Grete Knudsen, Bror Yngve Rahm og Morten Lund.

Leiaren: Det var det faste utvalet. Vi kjem tilbake til komiteane når vi kjem til dei forskjellige sakene.

Av Regjeringas medlemmer var til stades: Utanriksminister Knut Vollebæk, finansminister Gudmund Restad og helseminister Dagfinn Høybråten.

Følgjande embetsmenn var gitt tilgjenge til møtet:
Statssekretær Åslaug Haga, Utanriksdepartementet, ekspedisjonssjef Atle Leikvoll, Utanriksdepartementet, ekspedisjonssjef Knut Erik Omholt, Finansdepartementet, ekspedisjonssjef Harald Hauge, Sosial- og helsedepartementet, avdelingsdirektør Anders Erdal, Utanriksdepartementet, byråsjef Beate Ekeberg, Utanriksdepartementet og rådgiver Charlotte Børde, Finansdepartementet.

D a g s o r d e n :

1. Orientering om EFTA-landenes deltakelse i EUs godkjenningsordning for legemidler v/helseministeren.
2. Orientering om differensiert arbeidsgiveravgift v/finansministeren/kommunalministeren.
3. Aktuelle rettsakter for møtet i EØS-komiteen 30. januar 1998. Se vedlagte brev fra Utanriksdepartementet, datert 15. januar d.å., med oversikt over de relevante rettsakter.
4. Eventuelt.

Leiaren: Vi har sett opp dagsordenen slik for at dei som ikkje har noko særleg interesse av møtet lenger, kan forlate salen når vi er ferdige med deira sak.

Vi også innkalt fagkomitear, og det er i samsvar med det som vi har vore inne på tidlegare i utvalet, at det er ein fordel på litt større område at fagkomitear blir orienterte om sakene. Det er bakgrunnen for dette oppsettet.

S a k n r . 1

Orientering om EFTA-landenes deltakelse i EUs godkjenningsordning for legemidler v helseministeren.

Leiaren: Vi tar då oppropet over sosialkomiteen.

Til stades frå sosialkomiteen var: John Alvheim, Are Næss, Bendiks H. Arnesen, Åse Gunhild Woie Duesund, Ola D. Gløtvold, Reidun Gravdahl, Annelise Høegh, Asmund Kristoffersen, Sonja Irene Sjøli og Einar Olav Skogholt.

Leiaen: Av grunnar som eg ikkje skal nemne her, unnlet eg å ta oppropet over dei andre komiteane no. Det tar vi under neste sak.

Vi går då på sak nr. 1.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Hvis vi starter med godkjenningsordningen for legemidler, som du nevner, og EFTA/EØS-landenes deltakelse i EUs godkjenningsordning, så viser vi til regjeringen Jagland som ved utenriksminister og helseminister orienterte dette utvalg om denne saken i april 1997. Jeg orienterte kort om status i EØS-utvalget 21. november i fjor og lovet å holde Stortinget løpende orientert.

Regjeringen har besluttet å gå inn for norsk deltakelse i ordningen. Bakgrunnen for at vi ønsker å delta er først og fremst at Norge, etter at Finland og Sverige ble medlemmer i EU og det nære nordiske legemiddelsamarbeidet opphørte, ikke lenger har tilgang til viktig informasjon om f.eks. hvilke legemidler det er søkt om godkjenning for, begrunnelsen for at legemidler eventuelt ikke godkjennes og opplysninger om bivirkninger.

Det foreligger nå et omforent utkast til EØS-komitebeslutning i saken og et utkast til brevveksling mellom EFTA/EØS-landene og EUs legemiddelkontor, der det bare gjenstår å avklare enkelte detaljer. Disse

vil måtte forelegges rådet og Europaparlamentet før det tas beslutning i EØS-komiteen. Som følge av de budsjettmessige konsekvensene av avtalen vil beslutningen i EØS-komiteen fra norsk side bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke, og det vil bli fremmet en egen proposisjon for dette formål. Jeg forventer at et vedtak kan fattes i EØS-komiteen i april-mai i år, og saken da på vanlig måte vil bli forelagt dette utvalget forut for det aktuelle møtet i komiteen.

Jeg gir da ordet til helseministeren for en nærmere redegjørelse om hva deltakelsen vil innebære for Norges del.

Statsråd Dagfinn Høybråten: Som utenriksministeren sa, var det tidligere et nordisk samarbeid om godkjenning av nye legemidler i regi av Nordisk Ministerråd gjennom Nordiska Läkemedelnemnden i Uppsala. De nordiske landene fordelte arbeidet seg imellom. Dette samarbeidet bortfalt i 1995, da EUs tilsvarende samarbeidsorgan ble etablert, og Finland, Sverige og Danmark sluttet seg til dette.

Godkjenning av nye høyteknologiske legemidler er en stor oppgave. Det kan dreie seg om å gå gjennom svært mange tusen sider dokumentasjon for hvert enkelt preparat. Dersom Statens legemiddelkontroll skulle gjøre dette alene uten samarbeidspartnere, ville institusjonen måtte utvides med 30-50 stillinger med en kompetanse som vi i et lite land ikke rår over i tilstrekkelig antall.

Siden sommeren 1995 har norske myndigheter arbeidet for å komme fram til en avtale med EU som innebærer felles saksforberedende arbeid ved agentur i London, men fortsatt nasjonale beslutninger på EFTA-siden. Et ferdigforhandlet utkast til et slikt tillegg til EØS-avtalen foreligger nå. Det vil i første omgang omfatte Norge og Island siden Liechtenstein ikke har egen legemiddelkontroll, men felles med Sveits, og derfor inntil videre ikke omfattes. Jeg legger stor vekt på at den endelige beslutningen om godkjenning av et nytt legemiddel i Norge fortsatt skal gjøres av Statens legemiddelkontroll som etter loven er tillagt dette ansvaret i dag. Avtalen legger opp til at beslutningen om markedsføringstillatelse for nye legemidler treffes av de nasjonale legemiddelmyndigheter i Island og Norge, altså her Statens legemiddelkontroll, etter forutgående samråd i EUs vitenskapelige komite med full deltakelse fra norsk side. Det forutsettes at beslutningene, om mulig, skal være like. Dersom det ikke fattes like beslutninger, vil EØS-avtalens regulære konsultasjonsmekanisme komme til anvendelse, inkludert muligheten for suspensjon av berørte deler av avtalen om beskyttelsestiltak.

EMEA som er forkortelsen for European Medicines Evaluation Agency er et faglig vitenskapelig organ som gir tilråding, og den

politiske beslutningen om godkjenning av et nytt høyteknologisk legemiddel vil bli truffet av kommisjonen for medlemslandene. Norske og islandske legemiddelmyndigheter som etter loven i dag er tillagt dette ansvaret, vil fortsatt treffe beslutning nasjonalt.

Skulle vi likevel ville foreta en avvikende beslutning fra kommisjonens, har vi rett til det, men saken vil da måtte drøftes i EØS-komiteen med sikte på å finne en løsning. Jeg kan nevne at EMEA siden opprettelsen i 1995 har godkjent et 50-talls mye legemidler, og ingen av disse ville vært vanskelige for Norge.

Det er to prosedyrer i EMEA-systemet. Den sentrale prosedyren som skal gjelde alle høyteknologiske nyvinninger på legemiddelområdet, og foregår, som jeg har redegjort for, her. Den desentraliserte prosedyren gjelder mer kurante og velkjente legemiddelgrupper. Her vil godkjenning i et land gjelde alle, men er et land uenig - og det vil også gjelde Norge og Island - kan saken ankes inn for den sentrale prosedyren.

Det er viktig å understreke at samarbeidet i EMEA ikke omfatter refusjonsordninger på legemidler, reseptplikt eller organisering av apotekvesenet, herunder hva som bare skal kunne selges på apotek. I disse spørsmålene har medlemslandene full nasjonal selvvråderett. EMEA er et faglig-vitenskapelig organ, og arbeidsmåten er slik at for hver søknad om godkjenning av legemidler blir det utpekt to rapportørland som går særlig grundig gjennom dokumentasjonen som grunnlag for drøftelser i vitenskapskomiteen i plenum. Det er to slike komiteer - en for humane og en for veterinære legemidler. Går vi med i samarbeidet, vil vi også kunne være rapportørland med den kompetanseoppbygging som ligger i dette.

Utgiftene for norsk deltakelse anslår vi til vel 5 mill. kr pr. år, inklusiv vårt bidrag til driften av EMEA og reiseutgifter. Dette vil være en vesentlig mindre kostnad enn 30-50 nye stillinger i Statens legemiddelkontroll vil innebære. Vi har oppnådd et godt avtaleutkast som gir gjennomslag for nasjonale vedtak på basis av et saksforberedende arbeid felles med EU på det ytterst tid- og kompetansekrevede området som godkjenning av nye legemidler innebærer.

Leiaren: Er det nokon som har kommentarar til denne saken? - Det er det ikkje.

Då er vi ferdige med sak nr. 1.

Sak nr. 2

*Orientering om differensiert arbeidsgiveravgift
v finansministeren.*

Leiaren: Under sak nr. 2 er finanskomiteen og kommunalkomiteen innkalte. Vi får navneopprop.

Til stades får finanskomiteen og kommunalkomiteen var: Lars Gunnar Lie, Hill-Marta Solberg, Randi Karlstrøm, Borghild Tenden, Berit Brørby Larsen, Sylvia Brustad, Olaf Gjødrem, Sverre Hoddevik, Morten Lund og Ivar Østberg.

Leiaren: Utanriksministeren vil starte.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Som jeg informerte om på EØS-utvalgets møte 21. november i fjor, vedtok EFTAs overvåkingsorgan, ESA, den 19. november å åpne formell undersøkelse av den norske ordningen med regional differensiert arbeidsgiveravgift. ESA har over lengre tid hatt den norske ordningen under vurdering, og vedtaket om formell undersøkelse var som forventet. ESA offentliggjorde i mai 1997 sitt forslag til formålstjenlige tiltak. ESAs vurdering her er at hovedtrekkene i arbeidsgiveravgiften kan beholdes, men at Norge må foreta visse endringer for at ordningen ikke skal rammes av statsstøtteregele i EØS-avtalen.

Regjeringen Jagland avviste i juli samme år ESAs forslag til endringer. Hovedbegrunnelsen for dette var at ordningen ble sett på som en del av det alminnelige skatte- og avgiftssystemet, og at den dermed ikke omfattes av EØS-avtalen. Stortingets EØS-utvalg ble orientert om saken i mai 1997. Det var bred tverrpolitisk enighet om daværende regjeringens syn på saken.

Regjeringen Bondevik fastholder den forrige regjeringens syn om at ordningen er en del av det generelle skatte- og avgiftssystemet og således ikke omfattes av EØS-avtalen. Regjeringen vil oversende sitt svar til ESA innen svarfristens utløp den 2. februar.

Den videre saksgang vil nå være at ESAs vedtak om formell undersøkelse blir offentliggjort i EØS-tillegget til EF-tidende, slik at andre berørte parter får anledning til å uttale seg. Norge får deretter muligheten til å kommentere eventuelle innkomne uttalelser. ESA vil

ventelig fatte endelig vedtak om saken nærmere sommeren 1998. Hvis Norge velger ikke å rette seg etter et slikt vedtak, kan ESA bringe saken inn for EFTA-domstolen. Et eventuelt vedtak i domstolen er folkerettslig bindende for Norge.

Hvis det er ønskelig med en nærmere redegjørelse, er finansministeren selvsagt også tilgjengelig for å svare på spørsmål eller kommentere spørsmål som kommer.

Statsråd Gudmund Restad: For mange av de tilstedeværende er denne saken godt kjent, men jeg ser det er noen nye ansikter her. Av hensyn til dem kunne jeg kanskje få supplere litt, så man får et inntrykk av hva saken egentlig dreier seg om.

Denne saken har det vært redegjort for tidligere. Blant annet hadde tidligere finansminister Jens Stoltenberg en orientering her i Stortingets EØS-utvalg om regjeringen Jaglands syn på saken i et møte 20. mai 1997. I tråd med dette syn avviste Norge ESAs forslag til formålstjenlige tiltak i brev til ESA av 11. juli 1997. Som utenriksministeren nevnte i forbindelse med ESAs vedtak av 19. november 1997 ble EØS-utvalget orientert av utenriksministeren den 21. november 1997.

Regjeringen mener at den differensierte arbeidsgiveravgiften er en del av den generelle skatte- og avgiftspolitikken og at ESA derfor ikke kan kreve endringer i ordningen. Regjeringen har således kommet til at Norge bør fastholde tidligere standpunkt i saken.

Litt om hva ESAs vedtak går ut på. I vedtaket av 19. november 1997 fastholder ESA at ordningen med regionalt differensiert arbeidsgiveravgift må anses som statsstøtte i henhold til EØS-avtalen og åpner derfor for den formelle saksgang i henhold til gjeldende prosedyreregler. Dette innebærer, som utenriksministeren også var inne på, at vedtaket sammen med en redegjørelse for ESAs vurderinger kunngjøres offentlig i EU-landene og EFTA-landene med mulighet for tredjepart til å inngi uttalelser i saken.

ESAs vedtak av 19. november 1997 bygger i det alt vesentlige på de samme synspunkter som ble framført i ESAs vedtak av 14. mai 1997. Jeg viser derfor til de tidligere redegjørelsene for EØS-utvalget, og begrenser meg nå til å nevne hovedpunktene i det seneste vedtaket.

ESA legger i sitt vedtak til grunn at den differensierte arbeidsgiveravgiften er en form for statsstøtte som kan virke handelsvridende. Etter ESAs syn kan differensierte avgiftssatser

videreføres dersom de kan anses som transportstøtte for bedrifter som er lokalisert i tynt befolkede områder.

Vedtaket innebærer at ESA finner at 95 pst. av avgiftsletten som følger av den differensierte arbeidsgiveravgiften vi har i dag, kan videreføres i sin nåværende form som en kompensasjon for ekstra transportkostnader. Dette innebærer ifølge foreløpige anslag at bedrifter utenfor avgiftssone 1 må betale i størrelsesorden 285-360 mill. kr i økt arbeidsgiveravgift. Til sammenlikning kan nevnes at den samlede avgiftsletten som følge av differensieringen i dag utgjør om lag 5 milliarder kr.

For flere typer virksomheter kan det ifølge ESAs vedtak ikke gis kompensasjon for ekstra transportkostnader. Disse virksomheter faller i tre grupper.

- Sektorer hvor det eksisterer et eget regelverk i EU/EØS som regulerer adgangen til å yte statsstøtte, såkalte «sensitive sektorer». Dette gjelder særlig bygging og reparasjon av skip og produksjon av visse typer stål.
- Virksomheter som etter ESAs syn omfattes av et særlig forbud i ESAs retningslinjer om støtte til såkalt «stedbunden virksomhet». Dette gjelder særlig utvinning av råolje og naturgass, produksjon og distribusjon av elektrisitet og bryting av metallholdig malm.
- Tjenesteytende bedrifter innen bankvirksomhet, lastebiltransport og telekommunikasjon.

–
ESA legger i sitt forslag opp til en full gjennomgang av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift hvert fjerde år. I tillegg skal det årlig rapporteres detaljert om omfanget av støtten i form av redusert avgift.

Så om videre saksgang, som også utenriksministeren berørte. En følge av at Norge ikke etterkommer ESAs vedtak om formålstjenlige tiltak og ESA opprettholder sitt syn etter å ha vurdert eventuelle høringsuttalelser, vil sannsynlig være at ESA fatter et endelig vedtak sommeren 1998, med samme innhold som angitt. Dersom Norge ikke retter seg etter et slikt endelig vedtak, kan ESA forelegge saken for EFTA-domstolen i løpet av 1998. Norge vil være folkerettslig forpliktet til å etterkomme et eventuelt vedtak i EFTA-domstolen.

Regjeringen er uenig med ESA i at den differensierte arbeidsgiveravgiften er å oppfatte som statsstøtte etter EØS-avtalen.

De viktigste grunnene som ble anført av norske myndigheter i tilsvaret av 11. juli 1997 til ESAs vedtak av 14. mai 1997, var

- at ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift er en integrert del av det generelle skatte- og avgiftssystemet i Norge og dermed faller utenfor virkeområdet for EØS-avtalen
- at den er generell, næringsnøytral og treffsikker ved at avgiften gir bedrifter i distriktene incentiver til økt bruk av arbeidskraft
- at den er et tiltak innenfor en samling virkemidler som sikter mot å utjevne levekår og arbeidsmuligheter i forskjellige deler av landet.

Selv om ESAs forslag innebærer at dagens differensierte satser langt på vei kan beholdes, er det uheldig at enkelte bedrifter må utelukkes fra en ordning som i utgangspunktet nettopp har sin styrke i å være næringsnøytral. For øvrig legger Regjeringen vekt på at ESAs forslag til formålstjenlige tiltak mangler en klar prinsipiell avgrensing. Dette medfører en fare for uthuling ved at ESA stadig vil godkjenne mindre deler av ordningen ved sine fireårige gjennomganger av ordningen og at det er legitimt for Norge å bruke tvisteløsningsmekanismen som EØS-avtalen faktisk åpner for i en så prinsipielt viktig sak.

Regjeringen har derfor som nevnt kommet til at det er riktig å fastholde det syn norske myndigheter tidligere har gitt uttrykk for, senest i tilsvaret i brev av 11. juli 1997 og av den grunn vil man sende et svar på ESAs vedtak av 19. november, innen 2. februar, som er fristen.

Leiaren: Takk for grundig orientering. Det er vel i og for seg ikke noko nytt i saka bortsett frå at angrefristen er i ferd med å gå ut - i og med at svaret blir sendt.

Bror Yngve Rahm (KrF): Jeg har et spørsmål i tilknytning til utenriksministerens redegjørelse. Han sa at ESA ville ha en gjennomgang av differensiert arbeidsgiveravgift hvert fjerde år. Betyr det i praksis at Norge kan forvente å måtte ta denne omkampen på dette området hvert fjerde år? I hvilken grad ligger det en forutsigbarhet her? Dette har jo betydning i forhold til det som de fleste av oss ønsker skal skje; knoppskyting og næringsutvikling i distriktene. Men denne usikkerheten knyttet opp til et så vesentlig punkt, vil kunne svekke en slik utvikling. Kan det forstås dithen?

Statsråd Gudmund Restad: Det er riktig at forutsetningen er en fireårlig gjennomgang. Når det da også er slik som jeg nevnte, at det ikke er klare prinsipielle avgrensninger, kan man risikere at man hvert fjerde år får ytterligere innstramminger, selv om man nå skulle akseptere det som foreligger. Derfor er det viktig å få en prinsipiell avklaring av hvorvidt dette er en sak der vi er forpliktet til å følge EØS-regelverket, eller om det er en sak som vi kan bestemme selv her i Norge.

Fridtjof Frank Gundersen (Frp): Det gjaldt akkurat det finansministeren nu sa. Det vil i og for seg være en fordel å få denne saken inn for domstolen, for da ville man jo i premissene gjøre det såpass klart at disse fireårige gjennomgangene ikke ville være noe særlig realistiske.

Morten Lund (Sp): Vil ESAs prinsippsyn her gi mulighet for å innvilge en kommune et høyere avgiftsgrunnlag, altså en bedre status, hvis det er en god begrunnelse for at en har en større transportulempé enn det som tidligere har vært sagt? Det foreligger ganske mange søknader, og hvis en kan gjøre det, kan en gjøre det uten at det må godkjennes i EØS mellom fireårsperiodene?

Statsråd Gudmund Restad: Det er jeg litt usikker på svaret på. Jeg har lagt merke til at utover det rent prinsipielle, som jeg har gjort rede for, har ESA en oppfatning om at man bør gjennomgå soneinndelingen i Norge, og der går det ikke i den retning som Morten Lund nå antyder, det er faktisk heller antydning at noen kommuner, som i dag er i sone 2, bør opp i sone 1.

Leiaren: Ingen fleire på arbeidsgiveravgifta. Då er vi ferdig med sak nr. 2. Da kan vi gå til rettsaktene. Det er framleis inga teikn til votering i salen.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Før vi går på rettsaktene vil jeg bare gjøre oppmerksom på de to dokumentene som jeg tror at alle medlemmene av EØS-utvalget skal ha fått, som er en oversikt over

vedtatte rettsakter, og forslag til rettsakter, som antas å være EØS-relevante.

Leiaren: No ringjer det til votering. Vi held fram nokre minutt til.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Oversiktene som deles om her, er en oppdatering av den som ble overlevert EØS-utvalget i februar i fjor. De er ikke garantert fullstendige. De omtaler innholdet i forslagene og rettsaktene og antatt behov for endringer i norsk rett dersom disse blir en del av EØS-avtalen. De angir også hvor langt i beslutningsprosessen i henholdsvis EU og EØS de foreslåtte og vedtatte EF-rettsaktene er kommet.

Oversiktene innebærer at EØS-utvalget vil være informert om mulige fremtidige EØS-regler helt fra Kommisjonen kommer med forslag til nye EF-rettsakter som antas å være EØS-relevante, og fram til disse forventes å komme opp i EØS-komiteen. I tillegg til disse oversiktene, som vil bli oppdatert med jevne mellomrom, vil EØS-utvalget fortsatt få tilsendt den månedlige listen over EF-rettsakter som forventes å komme opp til beslutning på førstkommande møte i EØS-komiteen. Behandlingen av disse går jeg ut fra fortsatt vil være hovedsaken på møtene her i EØS-utvalget.

- Det er det som gjelder dette temaet.

Leiaren: Då trur eg vi får stoppe der, og så kan Lagtingets medlemmer lese oversikten over komande rettsakter medan det blir votert i Odelstinget!

Møtet avbrote kl. 15.50

Møtet vart gjenopptatt kl. 16.

Leiaren: Kan vi då halde fram med rettsaktene? Vi har fått presentasjon av oversikt over sakene, som er eit viktig og nyttig dokument for både oss og andre som ønskjer å følgje med på området. Vi er veldig tilfredse med at vi har fått ei oppdatering av dei dokumenta.

Skal vi då gå vidare på det meir substansielle her?

Utenriksminister Knut Vollebæk: Det gjelder seks rettsakter, som er beskrevet i en kommentert liste som er oversendt Stortinget i brev av 15. januar, og som forventes å komme opp til beslutning i EØS-komiteen 30. januar. En av beslutningene krever lovvedtak og vil for Norges del bli tatt med forbehold om Stortingets samtykke. Det er beslutningen om å innlemme direktiv 97/5/EF om pengeoverførsler på tvers av landegrensene i EØS-avtalen. Stortingsproposisjon om innhenting av slikt samtykke og odelstingsproposisjon med forslag til nødvendig lovvedtak vil deretter bli fremlagt.

Rettsaktene på side 1 i kommentert liste gjelder endringer i regler om godkjenning av yrkeskompetansegivende utdanning, som er en del av EØS-avtalen. Endringene er en følge av endringer i utdanningen til tre yrker i Storbritannia, og får ingen konsekvenser i Norge.

Direktivet om pengeoverførsler på tvers av landegrensene på side 2 har som formål å ivareta forbrukernes og små og mellomstore bedrifters interesser ved betaling over landegrensene og å bidra til å effektivisere betalingssystemene i slike tilfelle. Direktivet vil måtte gjennomføres i norsk rett ved lovendring og forskrift, fordi det i dag ikke finnes særskilte regler for pengeoverførsler på tvers av landegrensene. Banklovkommisjonens første delutredning om finansavtaler og finansoppdrag i NOU 1994:19 inneholder forslag til lov som regulerer pengeoverførsler innenlands og utenlands, og ivaretar de delene av direktivet som krever lovendring. Utredningen er under behandling i Justisdepartementet. Under høringsrunden kom det ingen vesentlige innvendinger mot regulering av slike pengeoverførsler. De øvrige bestemmelsene i direktivet kan gjennomføres ved forskrift. Frist for gjennomføring av direktivet er 14. august 1999.

Direktivet om førerkort på side 3-4 i listen fastsetter bl.a. felles koder for utstedelsesbetingelser for det enkelte førerkort og prosedyrer for videre harmonisering av slike koder. For Norges del vil de nye kodene bli benyttet for utstedelse av førerkort etter den nye

kredittkortmodellen fra 1. januar i år. Bruken av den nye kredittkortmodellen er en følge av EØS-komiteens beslutning nr. 8/97 av 10. mars i fjor.

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1056/97 på side 3-4 i listen inneholder krav om at personbiler og varebiler inntil 3 500 kg som har montert fartsskriver, skal sikres mot uønskede inngrep i denne. Forordningen vil bli gjennomført ved forskrift og vil bare få konsekvenser for de få person- og varebiler som har montert fartsskriver.

Resolusjonen på side 4-5 i listen om utvikling av veitransporttelematikk er ikke rettslig bindende og medfører ikke behov for lov- eller forskriftsendringer. Den oppfordrer Kommisjonen og medlemslandene til å bidra til interoperabilitet for elektronisk avgiftsinnkreving på veinettet over landegrensene i Europa og til å bidra til aktiv deltakelse fra privat sektor med dette for øye.

Den siste rettsakten på side 5 i listen endrer et direktiv om minimumskrav til fartøyer som transporterer farlig eller forurensende last til eller fra EUs sjøhavner. Direktivet er en del av EØS-avtalen. Endringene bedrer sikkerheten ved slik transport og vil bli gjennomført ved forskriftsendring.

Leiaren: Er det nokre kommentarar til dette?

Morten Lund (Sp): Det gjelder det som står på side 4 om elektronisk avgiftsinnkreving på vei. Jeg hadde en samtale med bedriften Micro design, som hører til i Trondheim og lager Køfri-systemet. De synes dette er veldig positivt. Det de fortalte, er at det europeiske standardiseringsarbeidet på dette feltet er kommet lenger enn det som går fram her. De har kommet så langt at det som står i setningen under merknadene, at det «ikke er enighet i Europa om den tekniske standarden» for dette utstyret, bare er delvis rett, sier de. De sier at det egentlig er enighet om de tekniske standardene, men det er uenighet om hvilke data som kan overføres mellom bil og veikant. Det er veldig mange data som kan legges inn her, men det er vel det som mest diskuteres nå.

Deres holdning er altså at dette er veldig positivt, og de har et voksende marked rundt i hele verden på grunn av den standardisering som har skjedd.

Leiaren: Er det fleire som ønskjer ordet på rettsaktene? - Det er det ikkje.

Er det andre saker, inkludert sakslista frå EØS-komiteen, som det er ønske om oppdatering på? Det som står her - eg veit ikkje om det heng fast på lista, eller om det faktisk er oppe på dette møtet - går på veterinærsaker m.a. og protokoll 3. Eg reknar med at det ikkje er noko nytt å melde på veterinærsakene, men om det er det, tar vi gjerne imot det.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Ikke som jeg er gjort kjent med i hvert fall. Jeg tror ikke det har hengt seg fast, men det er saker som kommer opp på møtet.

Leiaren: Den frie beveginga for personar til Liechtenstein tar vi med ro.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Den er vi for, er vi ikke det?

Leiaren: Den er vi for!

Då er det ingen fleire som har bede om ordet på EØS-sakene.

Møtet slutt kl. 16.10.